

MELDURIN

Tønnis Wardum uttan fyri bygningin í Jónas Broncks gøtu, har hann arbeiddi sum politistur størsta partin av sínum arbeidslivi

Myndir: Álvur Haraldsen

hørð byrjan fyri ein nýút-lærdan politist, so heldur Tønnis Wardum ikki, at hendingin, sum hann minnst sum ein tann ógvusligasta í hansara politisøgu, hevur havt so stóra ávirkan á seg.

– Sjálvandi ger mann sær nakrar tankar aftaná eina hending sum hesa, men tað er ikki nakað, eg havi mist svøvnin av. Í starvinum lærir tú eisini ikki at taka arbeiði heim við, og tað haldi eg hevur eydnast bara heilt væl. Hinvegin skal sigast, at verri er at gloyma ógvusligar hendingar í Føroyum, tí her kennir tú altíð onkran í tí raktu familjuni, sigur Tønnis Wardum.

Føroyingar vóru fittari
Í apríl mánaði í 1977 bleiv

Tønnis Wardum settur í fast starv hjá politinum í Føroyum. Áðrenn hetta hevði hann roynt seg sum feruavloysara á politistøðini í Havn. At koma frá Danmark til Føroya at arbeiða sum politistur var ein kollvelting, serliga av tí at viðurskiftini í Føroyum eru so smá samanborið við í Danmark.

– Tað vóru bara umleið 9000 fólk í Havnini tá, so mann kendi næstan øll. Eg vil siga, at sum politistur í Føroyum tosar tú meira við fólk heldur enn fyrst at fara fram við penninum og útskriva bøtur, sigur Tønnis Wardum. Sjálvur heldur hann ikki, at júst tey smáu viðurskiftini í føroyska samfelagnum hava verið ein trupulleiki í hansara starvi.

– Tá eg byrjaði sum

politistur í Føroyum segði eg við vinmenninar, at nú var eg politistur og eg vónaði at teir respekteraðu tað, og ikki fóru at útseta meg fyri at skula handtaka teir ella okkurt tilíkt, tí um so varð, so gjørdi eg ikki mun á fólki. Tað respekteraðu teir, og eg havi tibetur ongantið verið úti og tikið ein av mínum nærmastu vinmonnum, sigur Tønnis Wardum.

Gjøgnumgangandi heldur hann, at føroyingar skikka sær væl.

– Føroyingar hava sum heild altíð skikkað sær væl, men sjálvandi er onkur ørvitisknokkur av og á. Eitt, sum eg havi lagt merki til, er, at munurin á føroyingum og danskarum er tann, at hevur ein føroyingur gjørt okkurt býtt og verið ávirkaður, so

kann hann koma dagin eftir og biða um umbering og biða um at fáa ta revsingina, hann eigur. Danskarar hinvegin, teir nokta til tað síðsta. Tað eru í hvussu so er mínar royndir, sigur Tønnis Wardum.

Kvinnurnar broyttu alt

Tønnis Wardum dylir ikki fyri, at hann hevur stórtíðist í starvinum øll hesi 41 árini. Eisini hóast broytingar eru farnar fram.

– Samanhaldið serliga ta fyrstu tíðina var serstakliga gott. Vit vóru júst sum ein familja, vil eg siga. Vit vóru saman til arbeiðis og í frítíðini, men tá vóru vit bara mannfólk, so vit fingi frið til at vera saman, sigur Tønnis Wardum og sipar til stóru broytingina, sum fór fram, tá

– Eg haldi, at tíðin er komin, at eg skal gevast í politinum, sigur Tønnis Wardum

» Tað eru trý ting, sum konufólk skulu halda seg burtur frá, og tað er politinum, herinum og at viðmerkja fótbólt

kvinnur eisini kundu gerast politistar. Sjálvur heldur hann, at hetta er størsta broytingin, ið er farin fram, meðan hann hevur verið politistur.

– Konufólkini eru ólukk-sálga fitt, men politiið var politi, tá tað bara vóru mannfólk. Tað er mín meining, sigur Tønnis Wardum av-gjörður og heldur fram:

– Tær eru dugnaligar til sítt arbeiðið, men eg veit ikki, høvdu tær duga at tikið í, tá tað skal takast í, sigur Tønnis Wardum, ið er av tí áskoðan, at tað er ikki innan øll øki, at kvinnur skulu gera seg galdandi.

– Tað eru trý ting, sum konufólk skulu halda seg burtur frá, og tað er politinum, herinum og at viðmerkja fótbólt, sigur Tønnis Wardum, sum seinastu árin hevur arbeitt á advokaturinum, og sostatt ikki hevur havt vaktir við kvinniligum politistum, men hann ivast ikki í, hvussu hann hevði havt tað, um so var.

– Um eg skuldi farið á náttarvakt eitt leygarkvöld saman við einum kvinnuligum starvsfealga, so hevði eg ikki følt meg heilt tryggan. Um eg endiliga var noyddur, so hevði eg farið á vaktina, so hevði eg fingið dupult knoss og stríð, um tað skuldi verið, sigur Tønnis Wardum.

Hann undirstrikar tó, at hann ikki hevur nakað ímóti konufólki sum heild.

– Als ikki. Tað er bara innan hasi trý økini, eg nevndi, at kvinnur ikki skulu vera. Eg veit, at fleiri halda tað øvugta, men hatta er so mín meining, og hana havi

eg lov at hava, sigur Tønnis Wardum.

Fer at sakna arbeiðsdagarnar

Týsdagin í farnu viku hevði Tønnis Wardum seinasta arbeiðsdagin á politistøðini Yviri við Strond.

– Onkursvegna var tað ein dagur, sum eg sá fram til, men samstundis vónaði eg, at hasin dagurin ongantið fór at koma. Men tá tað kemur til stykkis, so haldi eg at tíðin er tann rætta at gevast nú, tí nýggjur politireformur kemur í gildi nú, vit skulu skifta støð, og sum heild eru fleiri broytingar, ið skulu gerast næstu tíðina, so eg pakki bara saman nú, sigur Tønnis Wardum, sum fegnast um hátíðarløtuna, sum starvsfelagarnir skipaðu fyri næstseinasta týsdag.

– Politimeistarin bjóðaði morgunkaffi við øllum til, og eg fekk gávur frá starvsfeløgnum. Ætlanin var, at eg skuldi halda eina talu, men tað bleiv ongantið til nakað, tí kontórdamurnar komu syngjandi inn í køkin í HB-troyggjum saman við Jens Marna og sungu »eg eri Tønnis fan« til HB fan sangin. Tá knekkaði eg, tí tað var so mikið rørandi fyri meg, sigur Tønnis Wardum.

Hóast hann nú gevst í starvinum, ætlar hann sær ikki at sita hendur í favn.

– Eg ætli mær at fáa sum best burturúr. Eg og ein vinmaður hava ognað okkum eitt áttamannafarð, so iva-leyst fara nakrir tímar við tí, og annars so taki eg bara dagarnar, sum teir koma, sigur Tønnis Wardum.